

Její verše jezdily i v tramvajích

Řídí činohru opavského divadla, píše básně, povídky i divadelní hry. A narodila se v roce 1977. Blanka Fišerová.

Žaneta Motlová
Opava

Původně chtěla být právničkou či veterinářkou. Svět divadla a literatury ji však pohltit natolik, že se rozhodla mu věnovat více než jako koníčku. Třiatřicetiletá Blanka Fišerová stojí v čele činohry Slezského divadla. Píše divadelní hry, hraje, učí dramaturgii na Slezské univerzitě. Věnuje se poezii a už několik let píše vlastní román. Říká, že ideální dramaturg je právě ten, který je tvůrčí.

Do divadla náhodou

„Ke spolupráci s profesionálním divadlem jsem se dostala vlastně náhodou. Začala jsem externě pracovat jako asistentka režie v brněnském Městském divadle. Díky spolupráci s režisérem Zdeňkem Černínem jsem pak před sedmi lety nastoupila do opavského divadla jako dramaturgyně,“ popisuje Fišerová.

Od dětství chodila do divadelních kroužků, na základní i střední škole psala texty do školních novin, později i povídky a básničky. „Teď se nad nimi směji,“ popisuje literární začátky.

Když v osmnácti začala v Opavě studovat českou literaturu, věci dostaly spád. „Zkusila jsem si napsat krátký dramatický text, se spolužačkami jsme založily amatérské divadlo a daly dohromady inscenaci. To mě hodně oslovilo a bavilo,“ líčí Fišerová.

Teď je divadelní dramaturgyně a vede opavskou činohru. Pro Slezské divadlo píše i divadelní představení, naposledy například Zachraňte pohádky! či hru Fata morgana lásky, na které spolupracovala s režisérkou Oxanou Smilkovou. Inspirovaly je povídky a divadelní hry ruského spisovatele Antona Pavloviče Čechova, především Dáma s psičkem.

„Čechovem se v poslední době hodně zabývám. Zají-

NA JEVIŠTI. Dramaturgyně a šéfka opavské činohry Blanka Fišerová si zkusila i práci herečky. Například v Schillerově Marii Stuartovně. Foto archiv Blanky Fišerové

V UNIFORMĚ. Ztvárnila i policistku v Jezinkách bezinkách.

ZA PSACÍM STROJEM. Fišerová je autorkou básní i povídek.

Plameňáci vrostlí do asfaltu

ukazují směr -
překřičí i dopravní značky -
ven z města, spolu s řekami,
které taky utíkají za tebou,
mraky vypluly napřed
a stromy posílají listí po větru
jako dopisy do exilu.
Celý svět se otáčí tvým směrem
a slunce vyšlo na svém západu.
Jen já tady zapustím kořeny.

má mě i jako tvůrce povídek, napsal jich stovky. S Oxanou Smilkovou jsme naposledy přeložily Tři sestry a se studenty JAMU připravujeme jejich absolventské představení,“ říká Fišerová.

Ráda čte knihy tureckého spisovatele Orhana Pamuka,

Proč musíš jít na všechno hned s nožem?

Otevřít si cizí srdce, to je jemná, hodinářská práce. Schází ti trpělivost a trocha taktu, když po prvním tanci vyznáváš mi lásku. Trháš hodinkám ručičky, ať dají na chvíli pokoj, a telefonům šňůry, jakmile nevhodně zazvoní. Když dopisy, tak každý den – a na květiny nestačí mi vázy. Jako kdyby už nebyl čas a měl přijít konec světa - tak se vzdávám totální destrukci.

Vzít si, nebo nevízt?

Život -
happy přásek -
Tebe.
Nabídka k sňatku na papírku
a prsten v igelitovém sáčku.
Nestojím už ani za pokleknutí
a pohled do očí
nebo za krásnou otázku –
vezmeš si mě?

japonského tvůrce Harukiho Murakami a má ráda básně Emily Dickinsonové. Fišerová je také sama autorkou desítek básní.

„Inspirojuji mě lidé, se kterými se setkávám. Čerpám ze zajímavého okamžiku, úhlu pohledu, z tvorby i četby. Něco

blízkého člověk vstřebá do sebe, a pak na základě toho, třeba i za několik měsíců, tvoří,“ popisuje Fišerová.

Její verše jezdily i na plakátcích v ostravských tramvajích. Právě připravuje svou básnickou sbírku, která vyjde na začátku listopadu. Půjde o průřez poezii od roku 2006 do dneška.

„Vydávám si ji sama, v nákladu pěti set kusů. Snažím se tím udělat radost nejen sobě, ale i lidem, kteří moji poezii čtou na webu. Aby ji nečetli z notebooku, ale měli ji svázanou v knize,“ říká Fišerová.

Kresbami její verše doplní ostravská malířka Lucie Saběvová.

Práce s fantazií

K vlastní tvorbě vede Blanka Fišerová i opavské studenty. Na Slezské univerzitě je učí základům dramaturgie.

„Někdy je až nutím, aby napsali krátký dramatický text. Na začátku si myslí, že tyto schopnosti nemají, ale je to práce s fantazií a představivostí. Jde jim to. Jsou šikovní i herecky, vytvořili jsme i scénické čtení,“ vypráví Fišerová.

Sama zná divadlo ze všech stran, má i herecké zkušenosti. „K hraní jsem se dostala nejprve náhodou a z nouze, když byla potřeba za někoho zaskočit. Později přišly nabídky zahrát si regulérně s celým zkušebním procesem. Je to přínosem, když píšou hry, mám představu, jakým způsobem herci tvoří a můžu počítat se vším, čeho jsou při své práci schopní,“ sděluje Fišerová.

Kde jsou hranice?

Táhne spíše k alternativnímu divadlu a v něm vidí i svou budoucnost. „Láká mě typ divadla, který není běžný a obvyklý. Mým snem je experimentální divadelní studio, které by zkoumalo, kam až se může divadlo vyvíjet, jaké jsou jeho hranice,“ líčí Fišerová.

Právě teď dostala několik nabídek na alternativní divadelní projekty, jeden i v zahraničí. Opavskou činohru proto povede jen do konce letošního roku. „Ještě ale nevím, kterou z těch nabídek využiji,“ dodává Fišerová.